

A barokk zene mint életfilozófia

NAGY-HINTÓS DIANA

Bár a szerdai nap az orgonahangversenyeké, a szép számú közönséget valósággal elbűvölte az a régizene-est, amelyen Claire Genewein (harántfuvola, Svájc), Ilse L. Herbert (viola da gamba) és Nicoleta Paraschivescu (csembaló, Svájc) lépett fel. A három előadóművész a karrier különböző állomásain helyezkedik el: van, aki csak néhány éve, de van, aki több évtizede műveli kiválóan a XVII–XVIII. század zenéjét, amelynek leghangsúlyosabb jellemzői a kiegyensúlyozottság, az életigenlés. Megkockáztatható az is, hogy régizenét csak az tud jól játszani, aki hisz a jóban, a szépben anélkül, hogy a testetlen idealizmus csapdájába esne.

A kolozsváriak is szívesen hallgatták a szerdai hangversenyen a fáradhatatlanul és játéko-

san áradó muzsikát. Elbűvölő volt Claire Genewein muzikalitása, a zenei árnyalatok tökéletes megvalósítása, és nem utolsósorban virtuóz technikája. Talán nincs Kolozsváron olyan komolyzene-rajongó, aki ne ismerne Ilse L. Herbert nevét: több évtizedes tanári tevékenysége mellett a város kamaraegyütteseivel közreműködve jelen van Kolozsvár zenei életében. A nagyszebeni születésű, ám jelenleg Svájcban élő Nicoleta Paraschivescu, aki melleleg a kolozsvári zeneakadémia végzettje, szép karrier előtt áll: szólistaként és kamarazenészként egyaránt bizonyított.

Talán túlzás nélkül elmondható, hogy megismerhettük a régizene ilyen szintű művelése és ismerése folytán kialakult életfilozófiát. Csak tőlünk függ: mi is élünk majd a zene által nyújtott, a jóba és a szépbe vetett hittel, reménységgel?